

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Η ΜΑΡΛΕΝ ΝΤΗΤΡΙΧ ΧΩΡΙΣ ΘΡΥΛΟ!...

(Ένα πολύκροτο άρθρο του Άργεντινίου δημοσιογράφου Άλμπερτο Ρέγιες, για την πραγματική «γόησσα» της όθονης).

Ο σκοπός του ταξιδιού μου στο Χόλλυγουντ δεν είχε να γράψω διαφημιστικά άρθρα για τις σαγηνευτικές καλλιτεχνίδες της όθονης. Ούτε πάλι να τις δώ με θαμπωμένα μάτια, όπως τις παρουσιάζει μέσα σ' ένα έκτυφλωτικό φως ή αφάνταστη ρεκλάμα της εποχής μας. Έχω τη φιλοδοξία να παρουσιάσω κάτι πρωτότυπο: τους «αστέρες» χωρίς θρύλο, όπως είναι στην πραγματικότητα.

Κι' αρχίζω αυτό το πείραμα από την Μάρλεν Ντήτριχ, την πιο σκοτεινή, την πιο σατανική, την πιο μοιραία από τις «γόησσες» του κινηματογράφου.

Συλλογίσθηκα: "Αν η Μάρλεν Ντήτριχ δεν ήταν η πασίγνωστη καλλιτέχνης της όθονης, τί εντύπωση θα μου έκανε ως γυναίκα; "Ας προσπαθήσω λοιπόν να τη δώ μόνο ως γυναίκα.

Κι' έτσι αρχίζω αυτήν την έρευνά μου, αυτά τα «ρεαλιστικά πορτραίτα» που ελπίζω ότι θα διαβασθούν με κάποιο ενδιαφέρον, γιατί αν δεν έχουν κανένα άλλο προτέρημα, είναι τουλάχιστον ειλικρινή.

Απέφυγα λοιπόν να συναντήσω την Μάρλεν Ντήτριχ στις κοσμικές δεξιώσεις και στις μεγάλες «πρεμιέρες» του Χόλλυγουντ. Μια φορά μόνο, ήπια μαζί της ένα ποτήρι σαμπάνια σε μια δεξίωση στο μέγαρο του Νεοϋορκέζου εκατομμυριούχου "Ερμπερτ Μόραν. Κι' απογοητεύθηκα, όπως το περίμενα. Η Μάρλεν Ντήτριχ ήταν όμοια μ' εκείνη που βλέπουμε στην όθονη. Είχε το ίδιο μοιραίο ύφος κι' εξακολουθούσε να παίζει τον ρόλο του «προσώπου» της κι' έβλεπε από το στούντιο.

Αυτή η απογοήτευση, που ήταν η πρώτη και η τελευταία, μ' ώδηγησε στην επιτυχία. Την άλλη μέρα, όταν έμαθα ότι ο σωφέρ της Ντήτριχ ήταν άρρωστος, παρουσιάστηκα στην οικονόμο της, για να τον αντικαταστήσω. Περιττό να σας πω ότι ήμουν αγνώριστος με τη στολή του σωφέρ. "Ετσι είχα πολλές ελπίδες να δώ τη Μάρλεν Ντήτριχ, όπως ακριβώς είναι στην πραγματικότητα: φυσική, απροσποίητη αληθινή.

Η ζωή της μεγάλης καλλιτέχνης, όπως διεπίστωσα είναι ρυθμισμένη μ' έναν τέτοιο αξιοθαύμαστο τρόπο, ώστε νομίζει κανείς ότι κάθε κίνηση της Μάρλεν Ντήτριχ, κάθε έξοδός της, κάθε πράξεις της ζωής της είναι καθωρισμένη με το χρονόμετρο.

—Ξυπνάει κάθε μέρα στις έπτά ακριβώς κι' αμέσως μετά το μπάνιο της, πηγαίνει στην «αίθουσα της γυμναστικής». Το δωμάτιο αυτό είναι απέραντο και βρίσκεται ακριβώς δίπλα από τη σάλλα του λουτρού. Εκεί μέσα η Μάρλεν Ντήτριχ μένει μόνο μισή ώρα, μα ξεθεώνεται κυριολεκτικά στις ασκήσεις. "Επειτα ζυγίζεται, παίρνει ένα κρύο ντους για να διατηρηθεί αδύνατη και γυρίζει στον κοιτώνα της, όπου ντύνεται πειά για το πρόγευμά της.

Ένα πρωί λοιπόν, που την είδα στη βεράντα, όμολογώ ότι απόμεινα κατάπληκτος! "Εμοιαζε με μια άρρωστη γυναικούλα, δειλή, μικρόσωμη, με σκελετωδές σχεδόν πρόσωπο κι' ένα ωχρό, κίτρινο χρώμα, που τρώμαζε. Αυτή η γυναίκα δεν είχε κανένα, μα κανένα απολύτως θέλητρο! Καθόταν σιωπηλή, μπροστά στο λιτό πρόγευμά της και είχε το ύφος του ανθρώπου που στερείται τα πάντα στη ζωή του. "Ηπια το γάλα της μ' έναν μορφασμό αηδίας κι' έφαγε δίχως καμμιά όρεξη το μήλο της.

"Επειτα, μ' ένα ύφος απογοητεύσεως και κοπώσεως ξαπλώθηκε αναπαυτικά στην πολυθρόνα της κι' άνοιξε τις πρωινές εφημερίδες. Τα μάτια της είναι χωμένα στις κόγχες τους, όπως των άρρώστων και τα χείλη της είναι ωχρά, στεγνά, χωρίς έκφραση. Γενικά το πρόσωπό της δεν έχει τα στοιχεία εκείνα που γοητεύουν και συναρπάζουν. "Έχει όμως κάτι άλλο: προσωπικό χαρακτήρα. Παρουσιάζει μια έντονη προσωπικότητα. Μάθηση προσωπικότητα κι' αν έχει μια άσκημη γυναίκα, δεν μπορεί να σαγηνέψει όλους τους άνδρες, όπως συμβαίνει με τη Μάρλεν Ντήτριχ της όθονης. Η μεγάλη καλλιτέχνης, όπως είναι σήμερα, έξω από το στούντιο και χωρίς καμμιά μεταμόρφωση, με καλλυντικά και φτιασίδια, δεν μπορεί ν' αρέσει παρά μόνο σε διανοητικούς τύπους, σ' εξαιρετικούς ανθρώπους. Ο κοινός θεατής, μένει τελείως αδιάφορος μπροστά της. Η Μάρλεν Ντήτριχ, όπως είναι στο σπίτι της δεν «μιλεί στις αισθήσεις». Μπροστά

της δεν συλλογίζεται κανείς τον έρωτα. Μπορεί όμως θαυμάσια να συζητήσει μαζί της για την πολιτική κατάσταση, για τις απαγωγές των γκάγκστερς και για τις τιμές του χρηματιστηρίου, με απάθεια και αδιαφορία όπως θα συζητούσε με έναν άνδρα.

Το περίεργο τώρα είναι ότι η γυναίκα αυτή που παρουσιάζεται στον κινηματογράφο ως η προσωποποίηση του Σατανά, είναι στην ιδιωτική ζωή της μια φρικτή νοικοκυρά, που μπορεί ν' απογοητεύσει και τον πιο πεζό άνθρωπο. Τίποτε άλλο εκτός από την κουζίνα και το μαγείρεμα δεν την ενδιαφέρει, όταν βρίσκεται έξω από το στούντιο. Μου δόθηκε η ευκαιρία να ρίξω μια ματιά στη βιβλιοθήκη της κι' είδα πώς είναι... ανύπαρκτη! Γά περισσότερα βιβλία της είναι κλασσικοί συγγραφείς, που δεν μπορούν φυσικά να την ενδιαφέρουν, ούτε να την διασκεδάσουν. Τα άλλα είναι επιστημονικά βιβλία και τεχνικά του κινηματογράφου για τα κοστουμιά, για τη σκηνοθεσία και για το «γύρισμα». Μα κι' αυτά τα βιβλία της δουλειάς της θα τα συμβουλευτεί σπανίως. Το μόνο που της αρέσει να διαβάσει είναι ή «ζεστές ειδήσεις» των αμερικανικών εφημερίδων, τα περίφημα «χότ νιούς», δηλαδή, τα σκάνδαλα, τα εγκλήματα, ή απαγωγές κι' ή ληστείες.

Μετά το πρόγευμά της λοιπόν η Μάρλεν Ντήτριχ, όταν δεν έχει να πάει στο στούντιο, αποσύρεται στην κουζίνα της. Έδω τώρα πρέπει να όμολογήσουμε την αλήθεια: η Μάρλεν Ντήτριχ είναι περίφημη μαγείρισσα και ζαχαροπλάστισσα. Για τη μικρούλα κόρη της, τη Μαρία, φτιάχνει υπέροχα κι' ελαφρά γλυκίσματα, με αγνότατα υλικά, γιατί δεν έχει έμπιστοσύνη στα υλικά των ζαχαροπλαστέων. Η μικρούλα Μαρία Ντήτριχ δεν έχει φάει ποτέ ούτε ένα σοκολατάκι που δεν είναι φτιαγμένο από το χέρι της μητέρας της.

Στην κουζίνα, η Μάρλεν Ντήτριχ επιβλέπει τη μαγείρισσά της, κάνει έλεγχο στους λογαριασμούς και φροντίζει πάντα να γίνεται η απαραίτητη οικονομία. Το παραμικρό λάθος τη νευριάζει κι' όχι γιατί είναι φιλάργυρος, αλλά γιατί αυτό θα νευριάζει και κάθε άλλη καλή νοικοκυρά. "Επειτα, φτιάχνει μόνη της το «μενού» της ημέρας, που έχει πάντα μεγάλη ποικιλία κι' ένα σωρό λιχουδιές και κάθεται κατόπιν στο τραπέζι ευχαριστημένη για τα φαγητά που έτοιμασε για τον άνδρα της και την κόρη της. Το δικό της φαγητό είναι πάντα παραπολύ λίγο, παραπολύ μονότονο: χόρτα, μια κοτολέτα, φρούτα, λίγο κρασί. Μ' αυτόν τον τρόπο κατορθώνει να διατηρή σταθερό το βάρος της και να στερή το σώμα της από περιττό... λίπος!

Το απόγευμα, η Μάρλεν Ντήτριχ οργανώνει τον περίπατο της κόρης της. Ός γνωστόν, από τη μέρα που έλαβε απειλητικά γράμματα από τους γκάγκστερς, οι οποίοι την απειλούσαν ότι θα κλέψουν το παιδί της, η μεγάλη καλλιτέχνης έχει προσλάβει

τέσσερες γιγαντιαίους σωματοφύλακας για τη μικρή Μαρία.

Ο περίπατος λοιπόν της κόρης της, ακόμα και κάτω στον κήπο, γίνεται με απεριγραπτες προφυλάξεις.

Το θράδυ της Μάρλεν Ντήτριχ στο σπίτι της είναι ήρεμο, μονότονο, πληκτικό. Δεν επιζητεί καμμιά διασκέδαση και δεν επιθυμεί καμμιά περιπέτεια.

Η μεγάλη «τυχοδιώκτρια» της όθονης και του θρύλου είναι μια ήσυχη και δειλή γυναίκα που νομίζει πως κάθε σκιά είναι κι' ένας γκάγκστερ!...

Αυτή είναι η Μάρλεν Ντήτριχ χωρίς θρύλο. Μια ήσυχη οικοκυρά, χωρίς θέλητρο. Μια γυναίκα που δίνει την εντύπωση ότι είναι άρρωστη. "Όλα τα άλλα είναι μεταμορφώσεις του «στούντιο», του φωτισμού και του σκηνοθέτου. Η Μάρλεν Ντήτριχ, έξω από την όθονη μπορεί ν' απογοητεύσει και τον πιο φανατικό θαυμαστή της.

ΑΛΜΠΕΡΤΟ ΡΕΓΙΕΣ

Η Μάρλεν Ντήτριχ
(Άγγλική γελοιογραφία)